

Părintele Sofian Boghiu: Duminica Tuturor Sfinților

Sarbatorim astazi, impreuna cu toata crestinatatea ortodoxa, Duminica Tuturor Sfantilor. Cinstim acum, laolalta si dupa cuviinta, pe cei mai vrednici fii ai neamului omenesc. Cinstim pe toti acei care, de la inceputurile lumii si pana acum, in toate timpurile si in toate locurile pe unde au trait, s-au straduit sa pastreze demnitatea lor de oameni, inchinandu-si toata viata lor in slujba binelui si a dreptatii, in slujba lui Dumnezeu.

In acest urias sobor al tuturor sfintilor, pe care ii cinstim acum la aceasta sarbatoare, sunt toti stramosii neamului omenesc, toti patriarhii si sfintii prooroci ai Vechiului Testament, impreuna cu toti dreptii dinainte de intruparea Mantuitorului, rascumparati de El prin jertfa Sa pe Cruce. Ei sunt acei despre care marele Apostol Pavel scrie asa in Epistola catre Evrei, despre acesti sfinti patimitori pentru dreapta credinta si pentru Hristos, pentru Dumnezeu : Au fost chinuiti, au suferit batjocuri si bice, ba chiar lanturi si inchisoare; au fost pusi la cazane, au fost taiati cu fierastraul, au murit ucisi cu sabia, au pribegit in piei de oaie si in piei de capra, lipsiti, stramtorati, rau primiti.

Ei, de care lumea nu era vrednica, au ratacit in pustii si in munti, si in pesteri, si in crapaturile pamantului (Evrei 11, 36-38). Tot acum, laolalta cu ei, cinstim cu evlavie pe toti prietenii lui Dumnezeu din Legea harului, adica cinstim fericitele cete ale apostolilor, ale mucenicilor, ale sfintilor ierarhi, ale cuviosilor parinti, barbati si femei, si ale tuturor placutilor lui Dumnezeu din toate timpurile si din toate straturile vietii sociale : pescari ca Sfintii Apostoli -, gradinari, vamesi, negustori, ciobani, cizmari, ostasi, imparati, mineri, fierari, bucatari, avocati, doctori sau filosofi, care in mijlocul societatii si in cadrul vietii de familie, in munca lor de toate zilele, s-au ingrijit si de sufletele lor, pastrand legatura cu Dumnezeu prin rugaciune si viata cinstita, implinind poruncile lui Dumnezeu, si aspru si-au sfintit viata si li s-au scris numele lor in cartea vietii, in Imparatia lui Dumnezeu.

Sfintenia nu este un cerc inchis, ea poate fi dobandita de oricine. Mantuitorul spune pe Muntele Fericirilor: Fiti, dar, voi desavarsiti, precum Tatal vostru Cel ceresc desavarsit este! (Matei 5, 48). Nu erau nici calugari atunci, nici niste oameni speciali care ascultau aceste cuvinte. Era de fata o multime foarte variata si El la toti le porunceea sa fie sfinti. Asa incat sfintenia este deschisa pentru oricine. De aceea am amintit toate aceste categorii sociale. Toti au intrat in sfintenie. Si aflam din Vietile Sfantilor cum au petrecut si si-au savarsit vietile lor. Asa incat cinstea sfinteniei s-a dat pentru fiecare dintre noi, care uneori ne plictisim de rugaciune, de tot ceea ce ne ofera Dumnezeu pentru sfintenia noastra.

Noi ii cinstim pe toti sfintii pentru viata lor pilduitoare, pentru statornicia lor in credinta, pentru caracterul lor hotarat pe calea binelui si a dreptatii, pentru bunatatea inimii lor si pentru sfintenia vietii lor. Li cinstim pentru ca au devenit cetatenii casei lui Dumnezeu, prietenii si iubirii lui Dumnezeu si pentru ca acolo unde sunt acum, in imparatia lui Dumnezeu, asculta rugaciunile noastre, ne vad cum traim, cunosc trebuintele noastre si necazurile noastre, se bucura de intoarcerea noastra catre Dumnezeu si se roaga si mijlocesc pentru noi atunci cand le cerem ajutorul; iar rugaciunile si mijlocirile lor sunt ascultate si bineprimite de Dumnezeu.

Cinstind pe Maica Domnului si pe sfinti, cinstim pe Stapanul lor, Care este Dumnezeuul parintilor nostri si Dumnezeuul nostru al tuturor. Noi toti suntem chemati si indemnati sa ne imprietenim cu Dumnezeu si cu sfintii Sai inca din viata aceasta, si sa-i chemam in rugaciunile noastre, sa le ascultam povetele si sa le urmam credinta si faptele lor, sa ne insusim modelul vietii lor si scopul sau idealul vietii lor. Scopul ultim al vietii lor a fost desavarsirea sau sfintenia, iar vietile lor au stralucit ca niste faclii luminoase pe cararile intortocheate ale acestei lumi. Ei au ascultat si au implinit slavita porunca data de Dumnezeu catre toata lumea cand a zis : Fiti sfinti, caci Sfant sunt Eu (I Petru 1, 16)

Aceasta porunca este data pentru prima data lui Moise, pe care o gasim in cartea Levitic, capitolul 11. Deci, inca din vremea Vechiului Testament ni se poruncea sa fim sfinti. Iar astazi este de batjocura acest cuvint : "Vrei sa fii sfant ? Vrei sa faci pe sfantul ?" Ca si cum sfintenia ar fi ceva interzis. Ar trebui sa spunem : " Doamne ajuta-mi sa fiu sfant !" Sa fim sfinti cu totii. Acesta este idealul nostru ! Este porunca sa fim sfinti; porunca de la Dumnezeu. Si o alta porunca, asemanatoare cu aceasta, rostita de Mantuitorul pe Muntele Fericirilor, cand a poruncit tuturor ascultatorilor Sai de atunci si din totdeauna : Fiti desavarsiti, precum Tatal vostru Cel din ceruri desavarsit este (Matei 5, 48).

Cand citim sau cand auzim din Sfintele Scripturi aceste porunci dumnezeiesti : " Fiti sfinti sau fiti desavarsiti ", care este in fond acelasi lucru, le primim cu greutate la prima auzire, ni se pare ca e cu neputinta de infaptuit sfintenia cu propria noastra viata ! Daca privim insa la vietile sfintilor, despre care stim ca au fost si ei oameni pamanteni ca si noi, si vedem ca ei au putut implini aceasta porunca a sfinteniei, a desavarsirii, prindem si noi curaj si smerita indrazneala. Mai ales ca sfintenia si desavarsirea nu inseamna numai semne si minuni; putini sfinti au facut minuni in viata lor pamanteasca.

Minunile sunt daruri speciale, in plus, si nu totdeauna sunt insusirile sfinteniei. In privinta aceasta, Mantuitorul ne-a spus niste cuvinte care pe multi trebuie sa ne puna pe ganduri. El a zis printre altele : In ziua aceea a judecatii multi Imi vor zice : Doamne, Doamne ! Oare nu in numele Tau am prorocit, si nu in numele Tau am scos demoni si n-am facut noi atatea minuni in numele Tau? Se vor apara oamenii. Si atunci voi zice lor , spune Mantuitorul Hristos : Niciodata nu v-am cunoscut pe voi ! - cumplit raspuns ! Departati-va de la Mine, voi, cei ce lucrati faradelegea (Matei 7, 22-23).

Sfintenia sau desavarsirea nu presupun numaidecat semne si minuni, asa cum suntem obisnuiti sa credem uneori. Minuni, ce pot sa uimeasca pe oameni, ajung sa faca si vrajitorii si scamatorii si fahirii, ajutati de puterile intunericului. Dar sfintenia nu pot sa o dobandeasca decat cei blanzi si smeriti cu inima, cei plini de dragoste pentru Dumnezeu si pentru aproapele lor. Sfintenia cea bineplacuta lui Dumnezeu trebuie sa aiba macar aceste trei insusiri.

Instrainarea omului de rautati si de patimi. Noi suntem numiti vase de lut si aceste vase trebuie curatite ca sa poata intra si sa poata ramane in ele harul Sfantului Duh, adica sfintenia. In Imparatia lui Dumnezeu nimic necurat nu intra spune Sfantul Apostol Pavel. Asa incat trebuie sa ne curatim trupul nostru de patimi si de rautati.

A doua conditie: Pastrarea si marturisirea dreptei credinte in Dumnezeu. Cei care fac false minuni, sunt niste sarlatani. Exista minuni faacute de sfinti, fara indoiala, dar acestea sunt mai rare.

Si a treia conditie : Implinirea poruncilor dumnezeiesti. In Filocalie, volumul intai, se spune intre altele si acest lucru: Dumnezeu este ascuns in poruncile Sale. Intrucat implinesti porunca Evangheliei, Dumnezeu este de fata si ti se arata. Il vezi. Fericiti cei curati cu inima, ca aceia vor vedea pe Dumnezeu (Matei 5, 8), spune "Fericirea " a sasea. De obicei, credinta cea adevarata fata de Dumnezeu se cere dovedita prin fapte de dragoste sincera fata de aproapele nostru : Caci de va zice cineva ca iubeste pe Dumnezeu iar pe fratele sau il uraste, este un mincinos, spune Sfantul Evanghelist Ioan in Epistola intaia dintre scrierile sale.

Caci cel ce nu iubeste pe fratele sau pe care il vede, cum poate sa-L iubeasca pe Dumnezeu pe Care nu-L vede? (I Ioan 5, 20). Tot Sfantul Ioan Evanghelistul spune ca nimeni nu poate cunoaste pe Dumnezeu, nu poate crede in El si nu-L poate iubi cu adevarat, daca mai intai nu-si scoate rautatea din propria sa inima si daca nu dovedeste prin fapta dragostea curata fata de semenii sai. Cine face asa, se afla pe calea sfinteniei, adica este pe calea pe care au mers sfintii in drumul lor spre imparatia lui Dumnezeu. Si aceasta asteapta Dumnezeu de la noi : sa vrem, sa daruim, sa ne ostenim, sa mergem pe calea Lui, sa fim de partea Lui.

Ca sa intram pe aceasta cale a sfinteniei si sa sporim in ea, avem la indemana ajutorul lui Dumnezeu, numit harul Sfantului Duh, care este puterea darului ce izvoraste din Duhul Sfant, prin care lucreaza Dumnezeu in lume si in noi. Harul il dobandim si il mentinem prin Sfintele Taine, prin rugaciunea personala, prin rugaciunile si binecuvantarile Sfintei Biserici.

Mantuitorul ne invita cu iubire pe calea Lui si ne cheama la El, zicand : Veniti la Mine toti cei osteniti si impovarati si Eu va voi odihni pe voi. Ramaneti intru Mine, spune Iisus Hristos, si Eu voi ramane intru voi. Caci precum mladita nu poate sa aduca roada de la sine, daca nu ramane in vita; asa nici voi, daca nu ramaneti intru Mine. Eu sunt vita, voi mladitele (Ioan 15, 4). Vedeti ce raport strans este intre noi si Dumnezeu ? Cine ramane in Mine si Eu raman in el, acela aduce roada multa. Fara de Mine nu puteti face nimic ! (Ioan 15, 5).

Cu alt prilej Mantuitorul se roaga Tatalui ceresc, zicand : Sfinteste-i, Doamne, cu adevarul Tau, ca si ei sa fie sfintiti in adevar (Ioan 17, 17). Sfantul Apostol Pavel spune : Voia lui Dumnezeu este sfintirea noastra Iar Sfantul Apostol Petru indeamna pe calea sfinteniei pe credinciosii din vremea sa si ne indeamna si pe noi, pe cei de astazi prin aceste cuvinte : Fiti sfinti in toata petrecerea vietii voastre. Ca scris este : Fiti sfinti ca Sfant sunt Eu, zice Domnul Dumnezeu (I Petru 1, 15-16).

Si continua: Daca chemati Tata pe Cel ce judeca cu nepartinire, petreceti in frica vremelnicei. Curatati-va sufletele prin ascultarea de adevar si nefatarnica iubire de frati si iubiti-va unul pe altul din toata inima, cu toata staruinta, lepadand toata rautatea si tot viclesugul si fatarniciile si pizmele si toate cleveurile; ca sa deveniti prin Duhul Sfant semintie aleasa, preotie imparateasca si neam sfant, popor ales al lui Dumnezeu.

Cand ne vom afla pe o asemenea cale vom uri faradelegea si pacatul si vom simti nevoia launtrica de a face cat mai mult bine in jurul nostru. Atunci ne vom insufleti usor pentru tot ce este frumos, nobil si de folos oamenilor si vom simti din plin bucuria si dulceata faptei bune, pastrand mereu in noi duhul smerit si bland.

Aceasta este calea sfinteniei. Pe o asemenea cale au mers si sfintii pe care ii sarbatorim astazi. Din vietile lor invatam sa fim cinstiti, harnici, modesti, blanzi, pasnici, curati la suflet si la trup, generosi, plini de bunatate si de omenie. Toate aceste virtuti isi au puterea si izvorul in Dumnezeu, pe Care L-au descoperit in masura in care au trait dupa sfaturile si dupa sfintele Sale porunci. In El au crezut, pe El L-au marturisit, pe El L-au iubit si catre El s-au dus, in imparatia Lui si in slava Lui, cum spune Psalmistul : Adanc pe adanc cheama.

Societatea noastra omeneasca si romaneasca are nevoie de oameni cinstiti, de oameni intelepti, modesti, cumpatati, de oameni pasnici, plini de omenie. Sa nu pretindem altora sa fie asa; sa ne straduim noi insine, fiecare, in sectorul sau de activitate, sa fie mai bun, mai sincer, mai curat, mai cinstit, mai omenos, mai credincios, dupa chipul vietii acelora pe care ii praznuim astazi.

Incheind aceste ganduri despre sfintii pe care ii praznuim astazi sa ne rugam lui Dumnezeu cu umilinta, zicand asa : Da-ne, Doamne, duhul sfinteniei, barbatia si statornicia sfintilor Tai pe calea binelui ! Da-ne, Doamne, taria lor in credinta, ravna dragostei lor, duhul smereniei si al virtutilor crestinești pe care le-au avut ei ! Ajuta-ne, Doamne, ca tot ce gandim, ce vorbim si tot ce infaptuim sa fie spre slava Ta si spre binele aproapelui nostru, ca impreuna sa Te cinstim cu credinta pe Tine, Dumnezeul parintilor nostri, pentru rugaciunile tuturor sfintilor Tai. Amin